

התרעה בסיסית

הקוד של ישראל פוצח; הטרור הוא בעיה קיומית

20.11.2006

טבלה מסכמת: הפערים בין ההיגיון הישראלי להיגיון של מערך ההתנגדות והשלכותיהם

ההיגיון של מערך ההתנגדות והשלכותיו	ההיגיון הישראלי	
ההיגיון המדיני מוביל. יש לחסום התקדמות לקראת הבטחת קיומה של ישראל ולקדם את החלופה של מדינה פלסטינית / ערבית / אסלאמית במקומה.	ההיגיון הצבאי מוביל על יסוד עליונות הכוח הצבאי הישראלי. ישראל שואפת לעימות צבאי ישיר שבו יבוא כוחה לידי ביטוי.	היגיון מדיני מול צבאי
ההיגיון הצבאי הוא משני מתוך הכרה ביתרונה הצבאי של ישראל. מטרת היכולות הצבאיות היא להכשיל חלופות מדיניות ולהימנע מתבוסה צבאית.	ההיגיון המדיני בתפקיד משני. לא חייבת להיות יוזמה מדינית.	
למערך ההתנגדות אין עניין שישראל תסיים את הכיבוש או שתכונן מדינה פלסטינית. נסיגות חד-צדדיות פוגעות במאבק. לכן יש למנוע אותן ואף להביא לביטולן, גם אם המשמעות היא חידוש הכיבוש.	הפלסטינים רוצים לסיים את הכיבוש ולכונן מדינה פלסטינית. לכן סיום השליטה בשטח ובאוכלוסיה הפלסטינית וכינונה של מדינה פלסטינית הם 'קלפים' של ישראל למשא ומתן.	היחס הפלסטיני ל'כיבוש'
הפיכת הסכסוך מעימות בין 'כובש' ל'נכבש' ליסכסוך גבולות תפגע בחופש הפעולה של מערך ההתנגדות.	שמירה על חופש הפעולה הצבאי הישראלי.	עצמאות פעולה
מעריך ההתנגדות פרוס בכל האזור ובעל מוטת פעולה גלובלית. לכן, ישראל לא יכולה להתמודד עם מערך ההתנגדות לבדה ועליה לשתף פעולה באופן הדוק עם שחקנים אזוריים אחרים במחיר הגבלת חופש הפעולה שלה (ע"ע סוגיית הטיסות בלבנון).		
לא יהיה לישראל 'ניצחון' במושגים צבאיים. גם המושגים של 'הרתעה' ו'הרתעה' מאבדים משמעות ככל שאין מערך מסודר של קבלת החלטות בצד השני.	עולם המושגים הצבאי עוצב לנוכח איומים קונבנציונאליים.	מושגים צבאיים
מעריך ההתנגדות הוא מערכתית.	ישראל מתנהלת על יסוד היגיון זירתי.	התנהלות
קרנה של ארה"ב יורדת. ההתמודדות עם מעריך ההתנגדות תחייב שיתוף פעולה עם גורמים נוספים.	ארה"ב היא בעלת הברית העיקרית והכמעט בלעדית של ישראל.	ארה"ב
מעריך ההתנגדות פוגע באופן שיטתי במעמד הממשלות המקומיות עד כדי פירוקן.	ישראל מחפשת 'כתובת' בצד השני, בדרך כלל זוהי הממשלה המקומית, שתיקח אחריות על שטחה.	ממשלות מקומיות
לכן יכולתה של ישראל להפעיל מקלות וגזרים נפגעת.	תפיסת הביטחון של ישראל בנויה על הפעלת מקלות וגזרים ביחס לממשלות אלה כדי שהן יעצרו את פעילות הטרור משטחן.	
מעריך ההתנגדות אמנם נלחם בישראל, אך הוא למעשה מייצג מאבק בין-צירי אזורי. במסגרתו הוא גם חותר תחת המשטרים המתונים בעולם הערבי.	האויב הבלעדי של מעריך ההתנגדות הוא מדינת ישראל.	מהם הצירים
לכן, מצרים, ירדן, סעודיה, תורכיה, ומדינות אסיה התיכונה, הן בעלות ברית אפשריות של ישראל במאבק כנגד מעריך ההתנגדות.		
הטרור הוא איום בעל משמעות קיומית.	הטרור אינו איום קיומי.	משמעות הטרור

סוף.